

CUM SĂ CUNOȘTI VOIA LUI DUMNEZEU ÎN VIAȚA TA (din cartea cu același titlu, de Morris Venden)

1. Voia ta.

Nu vă impuneți voința asupra situațiilor date. Faceți ca voința proprie să fie neutralizată. Aceasta nu înseamnă că noi nu vom avea preferințe., dar vom dori să mergem încotro ne va îndrepta Dumnezeu. Acest lucru este posibil numai pentru cei ce sunt antrenați într-o zilnică părtășie cu Dumnezeu, pentru că altfel nu vom putea să ne aducem pe noi înșine la supunere. Este necesar ca Dumnezeu să facă aceasta pentru noi. Exemplul lui Isus în această privință este prezentat în Matei 26:39 și Ioan 4:34.

2. Simțămintele tale.

Nu umbla doar în virtutea simțămintelor. De fapt, nu trebuie adoptat numai un singur punct. Numai o combinație a celor opt va da o rezultantă semnificativă. Adesea, există ispita de a lua o decizie numai după propriile simțăminte, așa că, în această privință, iată un avertisment. Nu proceda așa. Dacă Duhul Sfânt ne conduce adesea prin impresii asupra inimii (vezi Isaia 30:21), totuși, să nu luăm niciodată o decizie numai pe baza simțămintelor noastre.

3. Cuvântul Său.

Studiază Cuvântul lui Dumnezeu, pentru a cunoaște ce este descoperit și a te putea orienta în ceea ce privește hotărârea ce-ți stă înaintea. Dumnezeu ne conduce totdeauna potrivit Cuvântului Său și nu împotriva (Ps.119:105). Deși s-ar putea să nu găsești o indicație specială pentru decizia ta, totuși, vei găsi acolo principii pe care să le aplici. Deci, poți merge mereu și mereu la Cuvântul Domnului, pentru a primi o comunicare divină.

4. Providența.

Ia în calcul împrejurările providențiale. 'Adu-ți aminte de tot drumul pe care te-a condus Dumnezeu până aici' (Deut.8:2). Privește la conducerea divină din trecut și caută să plasezi hotărârea ta prezentă în concordanță cu modelul pe care-l vezi dezvoltându-se. Cum spune și cântecul: 'Chiar când nu văd cărarea / Spre und' m-aștepti / Mi/ajunge-ncredințarea / Că Tu mă-ndrepti'. Domeniul providenței poate fi una din cele mai interesante trepte dintre cele opt, pentru că acest domeniu aparține lui Dumnezeu în exclusivitate. El este Cel care alege momentul și calea pentru a-Și arăta voia, prin providența Sa. Împrejurările providențiale nu pot fi niciodată egale de efortul omenesc. Și chiar dacă nu putem înțelege totdeauna rațiunea după care acționează Dumnezeu, călăuzirea Sa va da suficiente dovezi celui care caută să cunoască voia Sa.

5. Prietenii.

Consultă-ți prietenii evlavioși (Prov.11:14 , Ps.1:1). Nu vă sfătuiți cu prieteni lipsiți de spiritualitate. Vreau să subliniez că nu trebuie să sprijiniți întreaga voastră hotărâre doar pe 'sfatul prietenilor', dar oferiți-le, oricum, un vot în vederea hotărârii pe care o veți lua.

6. Rugăciunea.

Cereți, prin rugăciune, lui Dumnezeu, să-Și descopere voința în vederea deciziei pe care aveți de gând să o luați (Iac.1:5). Rugăciunea trebuie asociată fiecărui pas din cei amintiți. Rugăciunea ne

oferă șansa de a sta de vorbă cu el ca și cu un prieten, de a căuta comuniunea cu El și de a ne transmite amănunte în legătură cu viața noastră. Duhul Sfânt, Călăuzitorul cel credincios, este dat ca răspuns la rugăciune. (Luca 11:9-13) Atunci când este vorba de a cere de la Dumnezeu călăuzire, nu suntem sfătuiți să cerem neapărat un semn. Nu trebuie să cerem un trăsnet din senin sau foc din cer. Tot ceea ce trebuie să facem este să cerem pentru ca El să lucreze pe calea pe care o va găsi de cuviință.

7. Hotărârea.

Luați o hotărâre ! Pe baza celor șase puncte anterioare, luați o hotărâre. Nu așteptați neapărat un semn special, ca o săgeată indicatoare venită din cer. Cântăriți cu rugăciune greutatea argumentelor și decideți ! Și spuneți lui Dumnezeu ce hotărâre ați luat. (Iosua 24:15, 1 Regi 18:21,

8. Ușile batante.

Purcedeți asupra celor hotărâte, invitând pe Dumnezeu să vă oprească dacă ați încurcat cumva indicatoarele. Apoi, fiți foarte atent la ușile cu dublu sens. Dumnezeu știe cum să închidă și cum să deschidă ușile. Uneori, veți întâlni o ușă care vi se va trânti în față. Eu am întâlnit asemenea situații. Aceasta mi s-a întâmplat atunci când am neglijat primul pas. Dar și apostolul Pavel a găsit uneori uși închise. Puteți citi despre aceasta în Faptele Apostolilor 16:6-9. Se poate ca, uneori, să aștepți multă vreme până când o ușă să se deschidă și să poți înainta. Nu privi la timpul de așteptare ca la un timp pierdut. Așteptarea în sine este o parte a procesului prin care Dumnezeu lucrează pentru a te pregăti pentru lucrarea pe care El a rezervat-o pentru tine. (vezi de asemenea Apoc. 3:7,8)

Când vine vremea unei hotărâri, se pot face multe greșeli și nu este nimic prea grav - toți oamenii greșesc -, dar niciodată nu trebuie să facem greșeala de a înceta să-L mai căutăm pe Dumnezeu în rugăciune, în privința legăturii personale cu El, pentru că numai această legătură ne va da posibilitatea să înțelegem călăuzirea Sa. Continuând să Îl căutăm și să venim la El, vom primi, potrivit voinței Sale pentru viața noastră, cu mult mai mult, cunoașterea Sa personală, care ne va da viața veșnică.